

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 13. Præfati Cardinalis mandatum & Constitutionis explicationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

accedere recusaret, sui Ministerii causam palam proderet; postquam enim Constitutio ab universa pene Ecclesia fuisset acceptata, Episcopus quilibet omnem suam auctoritatem impendere teneretur, ut præpediat, ne veritas Catholica ex abusu ejusmodi Constitutionis impugnaretur, ad hoc autem unice conferrent explicationes ab omnibus Episcopis approbatæ: sique ipse diutius suum mandatum publicum reddere cunctaretur, Papa censuras vibraturus, & Episcopi sese ab ejus communione segregaturi essent, & in publicis sermonibus ipse tanquam schismatis Author, & hæreticus proclamandus, Sacramenta etiam ab Appellantibus administrata pro nullis habenda forent, Appellantes quoque ab Episcopis & Parliamentis gravius adhuc vexandi essent, quæ tamen vexationes cessarent, si Cardinalis suum mandatum publicum redderet; tunc enim facile edictum a Rege impetrari posset, quo fanaticis ejusmodi insectationibus obex opponi valeret.

Sæc. XVIII.
A. C. 1720.

§. XIII.

Præfati Cardinalis mandatum, & Constitutionis explicationes.

His rationibus expugnatus Cardinalis, die secunda Augusti suum mandatum
Hh 2 datum

Sæc. XVIII. datum unacum explicationibus conle
 A. C. 1720. cit, cujus summa hæc est. Præprim
 utrique suæ Diæcesis Clero in memo
 riam revocavit, quæ in Constitutione
 negotio, ipsis suorum laborum testibus
 ac mentis suæ depositariis hucusque
 egit, nunc ergo non modo ipsis, sed
 Gallicanæ, imo universæ Ecclesiæ ra
 tionem redditurus testabatur, quod a
 exordio horum motuum, quibus Ec
 clesia agitatur, semper pro verita
 tis defensione ingens pacis desiderium
 foverit: quamvis verò nequaquam ve
 lit gloriari, sibi magis, quam suis Con
 fratribus ob scientiam & virtutem ve
 nerandis cognitas fuisse Ecclesiæ neces
 sitates, insolitum tamen in rebus Ec
 clesiasticis hæud sit, quod in re tanta
 momenti, qualis per plures annos ejus
 sollicitudinem exercuit, etiam doctis
 simi, ac integerrimi Viri, quamvis in
 præcipuo sine concordēs, in seligendis
 tamen mediis inter se dissenserint.

His præmissis exponebat, quod ipse
 cum aliis cordi habuerit, quam in
 digne non pauci Constitutione *Unigeni*
tus abutentes, ad propugnandas peri
 culosas, falsasque opiniones summi
 Pontificis nomen usurparint, imo ali
 etiam Ecclesiæ doctrinam ab eodem
 fuisse impugnatam effutierint: Ad vit
 dicandas hæc calumnias menti &
 digni

dignitati Sanctitatis suæ adeo injurias Sæc. XVIII.
 Clerum Gallicanum in comitiis Anno A. C. 1720.
 1713. & 1714. habitis, quibus ipse
 præerat, unice eo intentum fuisse aje-
 bat, ut veritatem Catholicam, & si-
 mul pacem, sine qua non raro veritas
 periclitatur, conservent: Eo etiam si-
 ne Instructionem Pastoralem unacum
 Constitutione ad Episcopos absentes
 transmiserit, eorumque potissimi sua
 mandata, quibus receperant Constitu-
 tionem, adjecerint huic Instructioni
 tanquam (uti ajebant) *scutum & pro-*
pugnaculum interpretationibus vero Con-
stitutionis sensui contrariis oppositum.

Haud segniori veritatis pacisque
 conservandæ studio incensus, hasque
 Cleri vias ad sedandas turbas præci-
 pue in ampla ejus Diæcesi exortas haud
 sufficere ratus, Pontificem pro neces-
 sariis Bullæ explicationibus, quæ ejus-
 dem cum Constitutione auctoritatis tur-
 bidos spiritus placare possent, sollicita-
 rit, quin diversam ab aliis viam in-
 gressus Ecclesiam se turbasse credi-
 derit, cum omnes Franciæ Præsules
 explicationes Constitutioni addendas
 esse inter se convenerint, & duntaxat
 in eo dissenserint, quod quidam eas
 propria auctoritate esse addendas, alii
 vero illas a Sacra Sede petere, suaque
 dubia eidem proponere pro veritate ma-

Hh 3 gis

Sæc. XVIII
A. C. 1720. gis tutum, Ecclesiæ magis proficuum
& erga sacram Sedem magis subri-
sum fore censuerint.

His subjunxit Noaillius, quod ad
testimonium veritati reddendum, &
delendas suspiciones de primorum Pa-
storum orthodoxia haustas, præcave-
dos turbidorum motus, imbecillium
scandala, & Sectariorum ludibria
cunctosque ad unitatem variis viis re-
ducendos declarandum censuerit, quod
Præsules in fidei substantia non disses-
tiant, explicationes vero communi Ec-
clesiæ Gallicanæ consensu approbatæ,
ubi Pontifex eas dare renuerit, ad reb-
dendam veram pacem & sedandas con-
scientiarum anxietates conferre possint.
cum vero hæ explicationes optato suc-
cessu frustratæ, & nonnulli his diffidit
freti in ipsum suum Pastorem insurre-
xerint, ipse vero *per infamiam & bonam*
famam Deo & Ecclesiæ inservire para-
tus, & bonum pro malo reddere juxta
verum Episcopi characterem obstratus,
vivente adhuc Ludovico XIV. Rege om-
nia conciliationis adeo exoptatæ me-
dia sincere adoptarit, nec etiam post
hujus Regis obitum ab hac sententia
insuperhabitis, qui omnes pacis vias
spernunt, factiosus recesserit, ipseque Re-
sui desiderii testis in colloquiis de unione
reddenda habitis agnoverit, inter Episcopis

scopos dissensionem opinionum non ver- Sæc. XVIII.
fari circa dogmata, ac fidem. A. C. 1720.

Ex hoc autem consensu unio perfecta sperari potuisset, nisi Deo ita permittente Ecclesia adhuc diutius, acriusque agitari debuisset, ut omnes pro pacis beneficio eo ardentius ad Cælum suspirarent: nihilominus tamen ipse inter medias hasce tempestates declaravit, inter omnia concordiae media magis profuturas explicationes inter Regni Præsules conventas: nunc quoque præter omnem expectationem hoc medium arripi, & Episcopos doctissimos æque ac pacis studiosissimos adeo exacte errorem a veritate & dogma ab opinione distinguere, ut sensus, in quo propositiones fuerunt damnatæ, clare explicetur: proin contentioni locus haud ultra supersit, postquam præcipui Pastores sensum, quem damnarunt, necnon omnes veritates Catholicas, omnesque opiniones probatas nulla censura perstrictas indicant, simulque omnes difficultates, quibus contentio & schisma in Ecclesia foveri posset, longe removent. Hæ explicationes a tot Episcopis fuerunt confectæ, ut pro fidei, quam Ecclesia Gallicana tenet, authentico valeant testimonio, quo non modo Ecclesiae hostibus, sed & Catholicis Constitutionem per contrarias interpretationes im-

Hh 4

pugnans

Sæc. XVIII. pugnantibus ora obstruuntur, quin
 A. C. 1720. vatas suas opiniones tam Appellantes
 quam Acceptantes in fidei dogmata
 vehere ultra ausuri sint.

„Speramus igitur, concludebat No-
 „lius, cunctis fore persuasum, quod no-
 „strum iudicium celeberrimis Ecclesie
 „Gallicanæ Luminaribus conformemus
 „& quod summus Pontifex doctrinam
 „in nostris explicationibus contentam
 „utpote ipsius Ecclesie Romanæ tradi-
 „tioni conformem sit approbaturus. Ha-
 „ergo ea mente factas haud hæsitantes
 „recipite, easque tanquam opus Ec-
 „clesiæ Gallicanæ, quæ non minus sue
 „doctrinæ puritate, quam inviolata est
 „S. Sedem submissione semper celebra-
 „uit, revereamini.”

§. XIV.

Explicationes in Bullam Unigenitum

Articulus I.

De differentia utriusque fœderis.

Totius Doctrinæ Christianæ veluti
 fundamentum est, quod post lapsum
 Adæ nec justificari, nec aliter salutem
 consequi possimus, quam per fidem in Re-
 demptorem, juxta D. Paulum 1. Tim.
 c. 2. v. 5. & act. c. 4. v. 11. & 12. Hæc
 veritas extenditur ad omne tempus
 ante